

РЕШЕНИЕ

№ 779

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VI ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ралица Манолова

Членове: Цветан Ив. Колев
Петър Стоицев

като разгледа докладваното от Цветан Ив. Колев Въззивно наказателно дело от частен характер № 20221100604284 по описа за 2022 година

Производство е по реда на Глава XXI от НПК.

С ПРИСЪДА № 20208933, постановена на 08.11.2021 по НЧХД № 10148/2020 година Софийски районен съд е признал подсъдимия М. К. Н., ЕГН ***** за виновен в това, че на 25.09.2017 г., около 17:30 ч., в град София, пред магазин за автоаксесоари на „Автокомплект“ ООД чрез нанасяне на удар с бухалка в областта на лицето причинил на Г. Д. М. травматични увреждания, изразяващи се във фрактура на лицевата кост, избИ.е на два зъба и комозио церебри, представляващо разстройство на здравето, извън случаите по чл. 128 и чл. 129 от НК, поради което и на основание чл. 78а от НК вр. чл. 130, ал. 1 от НК го освободил от наказателна отговорност и му наложил административно наказание “глоба” в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева. Съдът осъдил на основание чл.189, ал. 3 от НПК подсъдимия да заплати на пострадалото лице сумата от 802 /осемстотин и два/ лева, представляващи направените по делото разноски.

Недоволен от присъдата е останал единствено подсъдимият М. К. Н.. Обжалва я в срок чрез защитникът си с въззивна жалба и моли отмяната ѝ с постановяване и на нова присъда, с която подсъдимият да бъде изцяло признат за невиновен и съответно оправдан. Оплакванията са за неправилна преценка от страна на първостепенния съд на фактите, изяснени, посредством събраните доказателства. Счита, че доказателствата не установяват нито наличието на бухалка на местопрестъплението, още по-малко такава да е имало в ръцете на Н.. Не е изяснен детайлно и механизма на причиняване на уврежданията, като според тях, /подсъдим и защита/, констатираните увреждания не могат да бъдат причинени, посредством действията, които се твърди от обвинението да са извършени от подсъдимия.

Въззиваемата страна – частен тъжител, чрез процесуалният си представител и лично в открито съдебно заседание оспори въззивната жалба и пледира за постановяване на присъда, с която атакуваната бъде потвърдена. Съображенията си частният тъжител базира изцяло на мотивите на първостепенния съд.

ВЪЗЗИВИНИЯТ СЪД, като взе предвид доводите и възраженията на страните, доказателствата по делото, закона и като извърши цялостна служебна проверка на атакуваната присъда, по реда на чл. 313 НПК, намери за установено следното:

Наказателното производство по НЧХД № 10148/20 година е образувано пред Софийски районен съд по частна тъжба, депозирана от Г. Д. М. против М. К. Н., с която подсъдимият е обвинен в това, че на 25.09.2017 г., около 17:30 ч., в град София, пред магазин за автоаксесоари, чрез нанасяне на удар с бухалка в областта на лицето, причинил на тъжителят М. травматични увреждания, изразяващи се във фрактура на лицевата кост, изБИ.е на два зъба и комочио черебри, представляващо разстройство на здравето, извън случаите по чл. 128 и чл. 129 от НК– престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК.

Тази рамка на обвинението е поддържана от частният тъжител и неговия повереник през цялото протежение на първоинстанционното съдебно производство. Поддържа се и пред настоящия въззивен състав.

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка, която настоящият състав ще предаде в хронологичен порядък:

ПО ФАКТИТЕ:

1. Подсъдимият М. К. Н. не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл.78А от НК.
2. Към инкриминираната дата - 25.09.2017 година частният тъжител Г. Д. М. пък работел като продавач-консултант в магазин за автоаксесоари „Автокомплект“, находящ се на партерния етаж на жилищна сграда в град София, ЖК „Горубляне“, улица ****.
3. На същата дата в магазина на работа била и свидетелката Р.Н..
4. В сградата имало подземен гараж, чийто вход бил до входа на сградата и отстрани на магазина. Служителите използвали места за паркиране, прилежащи към магазина.
5. На втория етаж в жилищна сграда живеела свидетелката С.С.. Тя от година и половина имала интимна връзка с подсъдимия М. К. Н.. Последният често изпращал С. до дома ѝ като паркирал управлявания от него автомобил на тротоара, непосредствено пред магазина, в който работел тъжителят.
6. Според изнесеното от свидетелката Н. по този начин подсъдимият с автомобила си блокирал достъпа до подземния гараж. Последното често предизвиквало скандали между Н. и живущите в сградата и служители на магазина.
7. На 25.09.2017 г. около 17:30 часа подсъдимият Н., изпращайки приятелката си, отново паркирал управлявания от него автомобил марка „Рено“, модел „Клио“ пред входа на жилищната сграда, ограничавайки по този начин достъпа на други автомобили до подземния гараж на сградата.

8. В същото това време тъжителят М. пък решил да паркира управлявания от него автомобил марка „Опел“, модел „Корса“ в подземния гараж. Тъй като автомобилът на подсъдимия препятствал достъпа му, тъжителят подал няколкократно звукови сигнали с клаксона на автомобила си, след което и отишъл към входа на блока, за да поиска от подсъдимия да премести колата си. Подсъдимият се съгласил и отместил лекия си автомобил, за да може М. да влезе в подземния паркинг.
9. По-късно тъжителят забелязал, че автомобила на Н. отново е паркиран пред входа на подземния гараж, като подсъдимият бил до него. М. започнал отново да се кара на Н.. Възникнал вербален конфликт между двамата, при който тъжителят М. се обърнал на висок тон към обвиняемия с думите: „Колко пъти ти е казано да не спираш тук, има място за спиране. Пречиш на входа за гаража!“. От своя страна подсъдимият му отвърнал с думите: „Кой си ти, че да ми кажеш! Ще си спирам където искам“ и показал на пострадалия, че държи в ръката си бухалка с дължина от около 50 см. като го попитал: „Искаш ли да те ударя с нея?“. Тъжителят отвърнал на подсъдимия да не го заплашва, да я прибере обратно и да не я показва никога повече пред него.
10. Мислейки си, че разговорът е приключил, М. се обърнал с гръб към Н., но в този момент подсъдимият се доближил зад гърба на пострадалия. М. се обърнал в последния момент и видял как подсъдимият държи бухалка в ръката си. Държейки бухалката в ръката си, подсъдимият нанесъл удар в дясната част на главата на пострадалия и още един удар в областта на лицето. В следствие на удара тъжителят загубил равновесие и паднал по лице на тротоара пред магазина, като останал неподвижен.
11. Конфликтът между двамата бил забелязан и възприет от свидетеля Р.Н., която се приближила към лежащия на земята частен тъжител, за да му помогне, точно в момента, в който Н. се качвал в автомобила си и потеглял.
12. В този момент на място пристигнала и свидетелката В.М. – съпруга на частния тъжител, която видяла съпруга си на земята. Тъжителят се свестил, но бил видимо неадекватен и дезориентиран, облян в кръв. Не разпознавал никого, включително жена си.
13. Свидетелката В.М. подала сигнал за случая на тел. 112. На място пристигнал патрул на 07 РУ-СДВР – свидетелите Т. и Ц.. Пристигнал и екип на Центъра за спешна медицинска помощ, който откарал пострадалия до УМБАЛ „Св. А.“ за лечение.
14. По-късно на местопроизшествието се появил подсъдимият М. Н., след което и бил задържан от полицейските служители.
15. В 07 РУ-СДВР било образувано ДП № 2093/2017 г., пр. пр. № 33355/2017 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.
16. С постановление от 05.12.2017 г. М. К. Н. е привлечен като обвиняем за извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 1 от НК.
17. С постановление на прокурор от СРП /л.15-19 по делото/ описаното досъдебно производство, водено срещу М. Н., е прекратено с мотиви, че са налице единствено данни за престъпление от частен характер.

На 31.07.2020 г. в деловодството на Софийски районен съд е депозирана частната тъжба от Г. Д. М., въз основа на която е образувано и настоящото производство.

Такива са фактите, възприети за установени след анализ на доказателствения материал от първостепенния съд.

С настоящия съдебен акт, въззивната инстанция ще изгради на първо място самостоятелни изводи, досежно всички подробности относно фактическата обстановка, в това число и досежно това Н. нанесъл ли е удари с бухалка в лицето на М. и дали вследствие именно на тези удари М. е претърпял съответните травматични увреждания.

Едва след това проверяващият съд ще се концентрира върху анализа на доказателствата, установяващи това има ли травматични увреждания по лицето на М. и какъв е техния вид и характер, съответно каква е правната им същност.

В горната връзка:

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Обосновано, първоинстанционният съд е приел, ме при изясняване на фактическата обстановка следва да се съобрази с целия набор от доказателства, събрани в рамките на съдебното следствие, като напълно не следва да изключи нито едно от тях, включително и обясненията, дадени от подсъдимия.

В хода на съдебното производство са разпитани четирима свидетели: Р.Н. – очевидец, В.М. – съпруга на тъжителя, пристигнала на мястото на инцидента, минута след приключването му, Ц. Ц. и И. Т. – служители на РУ на МВР, които също не са очевидци на самия инцидент, а в кръга на службата си са дошли по сигнал за инцидент.

Друго гласно доказателство са обясненията на подсъдимия М. Н..

Събрани са и писмени доказателства, като извън тези, свързани със здравословното състояние на М., към делото са приобщени и материалите по досъдебно производство № 2093/2017 година, по описа на 07-мо РУ на МВР, пр.преписка № 33355/2017 година на СРП.

От най-изключително, съществено и първостепенно значение са показанията на свидетелката Р.Н.. Тя се е намирала на мястото на инцидента. Действително, Н. не е възприела непосредствено самите удари с бухалка в лицето на М., не е видяла и бухалка в ръцете на Н., но тя не е и гледала постоянно към двамата. Без съмнение обаче, Н. е възприела конфликта между двамата, чула е силен звук от „издрънчаване“, видяла е непосредствено след това падналия на земята М. и потеглящия с автомобила си Н.. Тези показания, преценени в контекста на безспорно установените данни за вида на уврежданията и вероятният механизъм на причиняването им /чрез първичните медицински документи и съдебно-медицинската експертиза/ и при липсата на други доказателства, установяващи, различен начин на причиняване на уврежданията, /например самопричиняване/, недвусмислено говорят за това, че именно Н. е нанесъл удари в лицето на М. и то с тѣп, тѣрд предмет, т.е. отговарящ на веща „бухалка“.

В допълнение към тези показания могат да се коментират и данните,

изнесени в показанията на дошлата на мястото на инцидента само след минута В.М. и на пристигналите малко по-късно служители на МВР. Всичките трима, /М., Т. и Ц./ описват видимите увреждания и състоянието на тъжителя по начин, сходен с този, който е възприет и непосредствено след ударите от свидетелката Н..

Наведените от защитата на подсъдимия твърдения, че възприетото от първостепенния съд не отговаря на фактите и направените от защитника предположения за възможни други способи на причиняване на уврежданията не могат да бъдат споделени от въззивната инстанция. Действително, осъдителна присъда не може да почива на предположения по фактите, но със същата тежест – не може да почива на предположения за други възможни сценарии и една оправдателна присъда, когато са налице факти, установяващи по обективен начин единствената обосновано логична картина на събитията. Факт е, че бухалка на мястото на инцидента не е открита, но също така е факт, че веднага след нанасяне на ударите Н. е напуснал мястото на инцидента с автомобила си. Върнал се е по-късно, когато е и задържан. Бухалка не е открита, но той е разполагал и с времето и с възможността да скрие или изхвърли инструмента на престъплението си.

За да обобщи, въззивният съд, споделя становището на първоинстанционния, че добросъвестният и подробен анализ на доказателствата води до извода, че именно Н., чрез ползване на бухалка е нанесъл удари в главата и лицето на М..

Както по-горе въззивният състав посочи, след анализ на първата група доказателства, ще се спре на такъв и досежно това какъв е вида на травматичните увреждания по лицето на М., /ако има такива/ и какъв е морфологичният им признак и съответно правната им същност като вид телесна повреда.

В рамките на съдебното производство пред първоинстанционния съд е изготвена съдебно – медицинска експертиза. Настоящият съд, подобно на първостепенния кредитира това заключение, като изцяло кореспондиращо и съответстващо на фактическата обстановка. Чрез него е даден достоверен отговор относно нараняванията на тъжителя и начина на причиняването им. Същото е пълно и точно, отговаря на поставените му задачи изчерпателно, изготвено е от компетентно вещо лице, поради което съдът го намира за обективно и му дава вяра изцяло. Едновременно с него и във връзка с него, съдът кредитира и писмени доказателства, които установяват заедно със заключението на съдебно – медицинската експертиза установяват уврежданията на пострадалото лице, както и обстоятелствата, съпътстващи следващи деянието, в частност – образуваното и впоследствие прекратено ДП № 2093/2017г., пр. пр. № 33355/2017 г. по описа на СРП.

Първоинстанционният съд е направил подробен разбор на тези доказателства и напълно обосновано е приел, че всички тези доказателства подкрепят останалите събрани по делото доказателства и във взаимовръзка с тях завършват картината на фактите.

Добросъвестният и обективен анализ на данните, установени чрез експертизата, направен от районният съд дава основание на въззивния да ги маркира, преповтаряйки установеното от първоинстанционния, отново в

хронологичен порядък:

Непосредствено след инцидента на 25.09.2017 г., тъжителят Г. Д. М. е постъпил по спешност за лечение в неврохирургична клиника.

Обективно в болничното заведение са установени и описани: контузия на меките тъкани (на устните на устата) с разкъсно-контузна рана под долната устна и счупване на зъби.

В приложен зъбен статус на пациента от 19.10.2017 година, като счупени са отразени: централни горни резци на горната челюст - първи и втори горни леви и десни зъби и на долна челюст първи долен ляв и първи долен десен зъби).

Въз основа на обективно установени данни за травма в областта на устата и съобщеното от пострадалия за липса на спомен и придружаващо главоболие и обща отпадналост, след преглед от специалист му е поставена и диагноза: сътресение на главен мозък.

При рентгенови данни за дълбоко счупени корени след повредено изграждане на неподлежащи на лечение и възстановяване на 19.10.2017 г. е проведена екстракция (изваждане) на остатъците от счупените първи горен десен зъб и втори горен ляв зъби.

В медицинската документация няма морфологично описание на травмираните меки тъкани в областта на устата (форма, размер изразност на отока, характеристики на раната, прецизна локализация и др.). При тези данни за уврежданията на меките тъкани може единствено да се посочи, че са с характер да причинят временно разстройство на здравето неопасно за живота (по смисъла на чл. 130 ал. 1 НК).

По отношение на констатираното мозъчно сътресение, в конкретния случай не са налични данни за изпадане в пълно безсъзнание след травмата на пострадалия, която травма реализира критериите на медико - биологичния признак временно разстройство на здравето неопасно за живота, /по смисъла на чл. 130, ал. 1 НК/.

По отношение на счупените 4 централни горни резци и два централни долни резци, в проучената медицинска документация няма описание за това дали се касае за частични или пълни фрактури на зъбните им коронки.

От горното е видно, че са налице данни от стоматологичния преглед на 19.10.2017 г., че коронките на първи горен десен зъб и втори горен ляв зъб са били счупени в областта на корените им на нивото на лигавицата, като поради преценка, че не могат да се възстановят са извадени остатъците от корените.

Принципно такова счупване на здрави централни горни резци в практиката се приравнява на избИ.е на тези зъби би покрило критериите на медико - биологичния признак избИ.е на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето, т.е. би покрило критериите на средна телесна повреда по чл. 129, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК.

В случая, обаче са налице данни за това, че счупените зъби са били с изкуствено изградени металокерамични коронки преди инцидента, т.е. тези зъби не са имали естествена дъвкателна функция преди счупването им.

В разпита си пред Съда, вещото лице д-р Г. пояснява, че счупените зъби на пострадалото лице не са естествени, тъй като върху тях е имало предходно

лечение с металокерамична корона.

Първоинстанционният съд правилно е отчетел, че при липса на естествена дъвкателна функция на счупените зъби не може да се приеме, че от увреждането са реализирани критериите на медико - биологичния признак изБИ.е на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето.

При наличните данни за констатираните увреди на зъбите, може единствено да се приеме, че те са водели до причиняване на разстройство на здравето, извън случайни на чл. 128 и чл. 129 НК.

Уврежданията са причинени от действието на твърд тъп предмет. Такова увреждане може да се причини както от удар с, така и от удар върху твърд тъп предмет.

Едно от оплакванията във въззивната жалба на подсъдимия е свързано с това, че травмите не са причинени от удар с бухалка, а в следствие на падане на пострадалия по лице върху асфалта.

Въззивният съд не може да се съгласи с това възражение. Действително, описаните травматични увреди могат да се причинят и от падане и удар на лицето на пострадалия върху асфалтовата повърхност на земята. Но тогава, освен описаната травма на устните би следвало да има и характерни увреждания, охлузвания и кръвонасядания по изпъкнали части на лицето (нос, скули, брадичка) или главата. Липсата на описани такива травмирования, както правилно е отчетел районният съд, цитат: „...говори за това, че увреждането е причинено не от действие на предмет с широка неравна повърхност, а от действие на предмет с ограничена контактна повърхност, каквито данни се споменават в тъжбата на пострадалия - удари с бухалка и по механизъм, както е твърдял той при преглед в болнично заведение....“.

В разпита си пред Съда, вещото лице д-р Г. допълва, че е невъзможно нараняванията на М. да се дължат на падане върху равна повърхност или терен.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира за доказано по безспорен и несъмнен начин, че:

Подсъдимият именно М. К. Н., ЕГН ***** на 25.09.2017 г., около 17:30 ч., в град София, пред магазин за автоаксесоари на „Автокомплект“ ООД чрез нанасяне на удар с бухалка в областта на лицето е причинил на частният тъжител Г. Д. М. травматични увреждания, изразяващи се във фрактура на лицевата кост, изБИ.е на два зъба и комозио церебри, представляващо разстройство на здравето, извън случаите по чл. 128 и чл. 129 от НК.

Това е престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК.

Подсъдимият с действията си – удари с бухалка е причинил констатираните телесни увреждания.

Деянието не е извършено по хулигански подбуди, тъй като е налице личен мотив и конфликт между двамата - подсъдим и тъжител, свързан с паркирането на автомобил.

Изпълнителното деяние спрямо пострадалия М. е извършено от подсъдимия чрез действия, които са в пряка причинна връзка с настъпилия

вредоносен резултат – лека телесна повреда.

Телесната повреда е понятие с медицинско и правно съдържание. В медицината с понятието "телесна повреда" се означава всяко нарушение на анатомичната цялост или физиологичните функции на тъканите и органите на човешкия организъм вследствие въздействие на увреждащи фактори от външната среда. В медицински аспект понятието "телесна повреда" съдържа медико-биологичната характеристика на анатомични и функционални нарушения на организма, които той е претърпял от външния вредоносен фактор.

Правното понятие "телесна повреда" съдържа в себе си освен медико-биологичната характеристика на увреждането, така и социалния, общественноопасен характер на деянието, както и субективния елемент /вината в съответен вид и форма/. Казано с други думи, правното понятие "телесна повреда" е по-широкото и по-богато на признаци в сравнение с чисто медицинското понятие за телесна повреда. Здравето на човека се изразява в неговата телесна цялост и нормално функциониране на органите му като конкретно състояние по време на посегателството.

Към леките телесни повреди се отнасят тези, които са причинили разстройство на здравето извън случаите на чл.128 от НК и чл.129 от НК.

Въззивният съд, при коментар относно съдебно-медицинската експертиза и медицинската документация подробно анализира вида на телесната повреда, поради което и тук няма да преповтаря вече изложени изводи.

Безспорно тъжителят, вследствие на действията на подсъдимия е претърпял увреждания имащи характер на лека телесна повреда по смисъла на чл.130 ал.1 от НК, представляващи разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 от НК.

От установената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка и от обективирания действия на извършителя се налага извода, че от субективна страна, престъплението е извършено виновно при пряк умисъл на вината.

Това е така, защото подсъдимият е съзнавал общественно опасния характер на деянието, предвиждал е и е искал настъпването на общественно опасните последици. На този извод навежда и начина на причиняване на телесните увреждания – нанасяне на удари с бухалка, инструмент, който човек обичайно не ползва в ежедневието си, а като изключим популярен спорт се използва единствено за защита или за причиняване на травматични увреди.

В тази връзка, деянието е извършено при пряк умисъл. За умисъла на едно лице се съди по неговите фактически действия. В настоящият случай подсъдимият е нанесъл по гореописания начин удари и е съзнавал, че извършва акт на физическа интервенция върху телесната неприкосновеност на тъжителя и че употребява сила, но независимо от това е извършил това си действие добре съзнавайки, че ще последва телесно увреждане, в това число и на такова от вида на действително причиненото.

Още повече, че подсъдимия е млад мъж, видимо физически здрав, с атлетичен вид, висок, а пострадалият, далеч не покрива тези външни

физически критерии.

Подсъдимият е насочил съзнателно усилия към осъществяването на акта, съзнавайки общественотоопасния характер на деянието си и желаейки настъпването на негативния резултат.

В първоинстанционното производство е релевирано от защитата и възражение за това, че деянието е осъществено при „неизбежна отбрана“. Такова възражение бе поддържано и пред въззивния съд.

Настоящият състав, изследвайки доказателствата счита, че данни за „неизбежна отбрана“ не са установени.

Институтът на неизбежната отбрана е уреден в чл.12 от НК. При неизбежната отбрана е налице „**нападение**“. Нападението е активно човешко действие, като най-често то е волеви акт на вменяемо лице. Нападението трябва да е „непосредствено“. Това означава, че с него е започнало увреждането на интересите или са налице условия за близко, предстоящо увреждане на интересите. Във всички случаи обаче нападението трябва да е „налично“, т. е. да е започнало и все още да продължава към момента на отбраната. Невъзможна е неизбежна отбрана спрямо бъдещо или прекратено нападение. Освен това началото на нападението не винаги се свързва непременно с началото на увреждането на интересите.

Нападението трябва да е и „противоправно“. Това означава, че с него се причинява увреждане, което е забранено от правни норми. При неизбежната отбрана трябва да са налице и всички характеристики на „**отбраната**“, т. е. дейността на нападнатото лице в процеса на активна защита.

От така възприетата и описана по-горе фактическа обстановка нападението е започнато от подсъдимия, а тъжителят дори не е успял да се самоотбрани. Наличието на вербален скандал, предхождащ ударите не покрива критериите на „нападение“.

По тези доводи настоящият състав, подобно на първоинстанционния намира, че Н. не е действал при условията на неизбежна отбрана и следва да понесе последиците за извършеното противоправно деяние.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА НАЛОЖЕНОТО НАКАЗАНИЕ:

Съгласно разпоредбата на чл.78а от НК, в сила към момента на извършване на деянието, пълнолетно лице се освобождава от наказателна отговорност и му се налага административно наказание „глоба“ в размер от 1000лв. до 5000лв, когато:

1. за престъплението, извършено умишлено се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до 3 години или друго по-леко наказание;

2. деецът не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК и

3. причинените от престъплението имуществени вреди са възстановени.

За престъплението по чл. 130, ал. 1 от НК е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за срок до две години или „пробация“. Тъй като подсъдимият е неосъждан и няма налагани наказания по чл. 78а от НК, а от деянието няма причинени имуществени вреди, първоинстанционният съд е законосъобразно е приложил разпоредбата на чл. 78а, ал. 1 от НК и го е освободил от наказателна отговорност, като му е наложил административно

наказание "глоба".

Преценил е като справедливо и съответстващо на тежестта, обществената опасност и моралната укоримост на престъплението административно наказание "глоба" в размер на 2500лв.

Наложената санкция - глоба съвпада със средния размер, предвиден в закона.

Първостепенният съд е счел, че по този начин и с това наказание ще бъдат постигнати целите на генералната и специалната превенция.

Настоящият състав се съгласява с тези доводи на първоинстанционния съд. Отчетени са всички обстоятелства, имащи значение за индивидуализирането на наказанието. Във въззивното производство не се събраха нови доказателства в тази насока. Поради което и наказанието се явява законосъобразно и обосновано, а оттам и справедливо.

Въззивният съд също счита, че целите на наказанието, посочени в чл. 36 от НК, могат да бъдат постигнати по този начин, както и да бъдат постигнати целите на генералната и специална превенция.

При извършената проверка въззивният съд не констатира съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяна на постановената присъда и връщане на делото за ново разглеждане.

По изложените съображения, присъдата следва да бъде потвърдена.

Поради което съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ПРИСЪДА № 20208933, постановена на 08.11.2021 г. по НЧХД № 10148/2020 година от Софийски районен съд, като законосъобразна и правилна.

Решението е окончателно. Да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____